

Rozas stāsts

Izpēti arhīva dokumentus un atbildi uz jautājumiem!

1. Par ko stāsta avoti A, B, C?
2. Kam raksta vēstuli meitene? Kāpēc viņa to dara?
3. Kādus savas dzīves aspektus viņa apraksta?
4. Par ko viņa grib pārliecināt J. Staļinu?
5. Kāpēc, tavuprāt, viņa uzsver, ka viņa, viņas brālis un māsa ir pionieri?
6. Ko mēs varam uzzināt par cilvēku dzīvi Padomju Savienībā?

Avots A

Izmeklēšanas lietas Nr.: 15856 apsūdzības slēdziens:

Jakovs Morduhovičs Gurevičs, apsūdzēts noziegumā pēc KPFSR kriminālkodeksa 7-35 panta.

1951. gada 21. maijā Latvijas PSRVDM bija arestēts un saukts pie atbildības Jakovs Morduhovičs Gurevičs.

Veicot lietas izmeklēšanu, tika **konstatēts**:

Jakovs Gurevičs, laika posmā no 1945. gada maija līdz 1946. gada rudenim, strādāja par sekretāru Rīgā ebreju reliģiskā kopienā. Saņēma kopienai paredzētos pasta sūtījumus no ASV – amerikāņu organizācijas "Ebreju palīdzības organizācija", līdzdarbojās šo sūtījumu dalīšanā un izsniegšanā. No norādītās asociācijas saņēma sūtījumus ar norādījumiem no ASV, kurus nodeva valdīšanas kopienas locekļiem. Savā dzīvoklī pulcēja ebreju tautības nepilngadīgos bērnus, kuriem pasniedza reliģisko ticību.

Laika posmā no 1945. līdz 1950. gadam, periodiski savā dzīvoklī vadīja reliģiskus sietus, kur pielāva pretpadomju izteicienus. Ir radinieki Urugvajā, Londonā un Palestīnā, ar kuriem, līdz apcietināšanas brīdim, sarakstījās.

Balstoties uz ziņojumiem apsūdzēts, ...

ka viņš, sadarbojoties ar ebreju klerikāļiem, uzskatāms par sociāli bīstamu elementu, kurš, pēc KPFSR kriminālkodeksa panta 7–35, apsūdzēts noziegumā.

Avots B

Protokola Nr.: 22 izraksts

no PSRS Valsts Drošības Ministrijas Sevišķās apspriedes

1952. gada 26. marts.

Noklausījās:

LPSR Valsts Drošības Ministrijas lietas Nr. 15856

Apsūdzētais Jakovs Morduhovičs Gurevičs, dzimis 1906. gadā Latvijas Sociālistiskās Republikā, ebrejs, PSRS pilsonis, bezpartejisks, vidējā izglītība.

Apsūdzēts pēc KPFSR kriminālkodeksa panta 7–35

Nolemts:

Jakovs Gurevičs Morduhovičs – uzskatāms par sociāli bīstamu elementu, izsūtīt uz Kazahijas PSR Ziemeļkazahijas apgabalu, uz 5 gadiem. Par termiņa sākumu uzskatīt 1951. gada 21. maiju.

Avots C

Dārgais, mīļais Josif Vissarionovič!

Jums raksta meitene. Man 12 gadi. Esmu pioniere, mācos 6. klasē. Mani sauc Roza Jakovļevna, uzvārds – Gureviča. Manu tēti arestēja 1951. gada 21. maijā. 1952. gada 14. maijā izsūtīja uz Ziemeļkazahijas apgabalu Oktjabrskij rajonu stepju saimniecības fermu Nr. 2. Man ir vecākais brālis. Viņam 14 gadi, mācās 7. klasē. Man vēl ir jaunākā māsa, viņai 10 gadi, viņa mācās 4. klasē. Gan brālis, gan māsa arī ir pionieri.

Mamma strādā rūpnīcā.

Tētis man rakstīja: "Meitiņ, es neesmu vainīgs". Mamma un tante visu šo laiku teikušas, ka tētis ātri pārnāks mājās. Tagad viņas nepārtraukti raud. Esmu pati dzirdējusi mammu sakot, ka tētis drīz nomirs. Viņam – dilonis un slima sirds, bet tur, kur viņš atrodas, ir ļoti slikti onkuļi. Viņi liek tētim daudz strādāt un viņu nesaudzē. Tētis nav arestēts. Viņam tikai nav atļauts izbraukt no saimniecības līdz 1956. gada 21. maijam. [..]

Lūdzu, mūsu dārgais Josif Vissarionovič, dodiet pavēli, lai viņš varētu nestrādāt tik smagu darbu [..]. Viņš – slims un nav spējīgs dienā noskriet pa 20 kilometriem.

Mamma nevar tik daudz nopelnīt, un mēs visu laiku ciešam badu. Mana māsa ir slima. Viņai ir slimas plaušas. No tuberkulozes dispansera nosūtīja uz sanatoriju.[..]. Kad viņa atgriezīsies mājās, tad atkal simos un cietīs badu tāpat kā mēs visi...

Lūdzu, onkul Josif Vissarionovič, Jūs taču esat ļoti krietns un labs cilvēks, dariet tā [..].

[..] Skūpstu Jūs cieši, cieši.

Roza Jakovļevna Gureviča

Miera 39–20, Rīga (uz aploksnes cita adrese, jo meitene grib saņemt atbildi uz savas tantes adresi, lai nezinātu mamma)